

Kuo gi „keitėmės ir dalijomės“?

Mūsų pažinimo ribos – kultūros ribos. Šių ribų griauti gegužės 23 – 27 d. rinkomės į Goethe instituto organizuojamą vokiško teatro festivalį Vilniuje. Kartu su keliasdešimčia vokiečių kalbos besimokančių mokinių iš Vengrijos, Slovakijos ir Lenkijos ne tik plėtėme pažinčių ratą, vaidinome, bendravome vokiškai, bet, svarbiausia, „keitėmės bei dalijomės“ idėjomis, kūryba, patirtimi, ko ir kvietė pati festivalio tema „Teilen und tauschen“.

Bendravimas – tai ne tik rišlūs sakiniai, iškaltas tekstas ar platus žodynas. Anot Hermano Hesės, žmonės yra išradę ir žymiai geresnių kalbų: dailė, muzika, teatras kartais pasako daugiau nei išsakoma žodžiais. Kūno kalbos „gramatiką“ tobulinomės Menų spaustuvėje vykusiose teatro dirbtuvėse, kuriose su įvairiataute jaunųjų aktorių mėgėjų auditorija patarimais dalijosi specialistai iš Vokietijos. Jie prisidėjo tobulindami spektaklius, kiekvienos grupės paruoštus namuose ir savaip atskleidžiančius temą „Keistis ir dalintis“. Mūsų – Vilniaus licėjaus antrojų – spektaklis, pastatytas su aktorius Pauliaus Tamolės pagalba, mėgino žiūrovus nukelti į negyvenamą salą ir pavaizduoti žmonių bendradarbiavimo būtinybę bendros nelaimės akivaizdoje.

Kad naujieji draugai iš užsienio nesijaustų kaip negyvenamoje saloje, šiltus gegužės vakarus maloniai leidome Vilniaus senamiestyje supažindindami svečius su gražiausiomis miesto vietomis. Visiems įsiminė popietės išvyka į Trakus ir vaizdingas pasiplaukiojimas Galvės ežeru. Gido darbas pasirodė gerai atlyginamas. „Alga“ – keli išmokti vengriški žodžiai bei būrys pažįstamų iš Vidurio Europos.

Net ir ilgi kūrybinių kančių kupini pasiruošimo mėnesiai nesugadino galutinio įspūdžio – festivalis paliko malonių atsiminimų bei pažinčių iš užsienio. Pragriovę kalbos ir kultūros barjerus, praplėtėme galimybes vieni kitus geriau pažinti, toliau dalintis sumanymais, keistis patirtimi.

Tomas Sinkevičius, 3^c